

Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

OBRAĆENJE ZATVORENIKA

Ivica, zatvorenik iz Đakova, u svojoj ranoj mladosti konzumirao je previše

alkohola, te time iz vikenda u vikend gubio kontrolu nad sobom. Svake

subote s društvom je ostajao do ranih jutarnjih sati čekajući zatvaranje

svih disko klubova koji su u to vrijeme radili u gradu.

Opijajući se tako s društvom jedne subote, sukobio se s mladićem koji se

družio s njegovom djevojkom. Nakon svađe i prepiranja te fizičkog

sukoba, alkohol je učinio svoje, razum se pomutio te Ivica nožem nasrće

na mladića koji je od ubodnih rana na mjestu preminuo. Nedugo zatim

Ivica je poslan na odsluženje zatvorske kazne u kaznionicu Lepoglava gdje

je proveo deset godina života.

U Lepoglavi je osjetio najtežu bol koja može čovjeka zadesiti, a to je

oduzimanje slobode. Kako su godine prolazile, sve se više kajao zbog

svojih nedjela, no još uvijek je u njemu gorjela želja za adrenalinom i

nasilno ponašanje, ne dopuštajući obraćenje njegove duše i tijela.

Jednoga dana odlučio je odbaciti sve što kao mrlja stoji zapisano pored

njegova imena. U borbi sa teškim psihičkim traumama odlučio se

posvetiti Bogu i njemu predati sve svoje slabosti. Tijekom njegova

boravka u zatvoru, njegova majka neprestano je molila kao aktivna

članica Marijine legije, te je velikim djelom pomogla Ivici da u Božjoj

ljubavi prepozna rješenje svojih problema. Pribavila mu je i prve

materijale iz kojih se molio, razne molitvenike i kopirane molitve iz

kršćanskih knjiga.

Ivica je tolikim žarom molio da je stvorio jedan skup molitvi koje je neprestano ponavljao, prepisivao na nove papire nakon što su mu nebrojeno puta drugi zatvorenici kidali njegove knjižice vidjevši ga u molitvi.

I dogodilo se čudo obraćenja. Ivica je postao novi čovjek.

Izašavši iz zatvora borio se s okolinom koja ga nije htjela prihvatiti, jer su u njemu još uvijek vidjeli ubojicu koji nema pravo na novu priliku.

Strpljivo je i potpuno smireno podnosio sve uvrede i pogrde upućene na njegov račun.

Jedan je događaj sve promijenio. Našavši se na jezeru nedaleko grada, ugledao je čamac kako tone, a u njemu su bili otac i sin koji su dozivali u pomoć. Hladno jezero zaustavilo je ljude s obale da priskoče u pomoć u strahu da i sami ne stradaju zbog niske temperature vode koja je tih dana bila blizu ništice, no Ivicu to nije spriječilo da priskoči u pomoć. Spasio je

oca i sina, ali je i sam završio u bolnici zbog pothlađenosti. Nakon

nekoliko dana izašao je potpuno zdrav, ali s vedrijim stavom i mislima.

Tih dana shvatio je kako molitva otvara sva vrata i dopušta ispraviti

životne pogreške. /L.K./

